

P.Z. br. 6/7

HRVATSKI SABOR
Klub zastupnika
Živoga zida i SNAGA-e

U Zagrebu, 13. srpnja 2017.

PREDsjEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandmani na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, P.Z. br. 6

Temeljem članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora (NN 81/13, 113/16) podnosimo amandmane na **Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, P.Z. br. 6:**

A M A N D M A N I

Na članak 6.

U članku 6. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„Dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) U rješenju o ovrsi sud će naložiti ovrhovoditelju da podmiri troškove ovršnog postupka, ako je pokrenuo ovršni postupak radi namirenja glavnice duga koja iznosi manje od 1.000,00 kuna.“

Dosadašnji stavak 7. postaje stavak 8.“.

Obrazloženje:

Ovim amandmanom želimo spriječiti slučajeve u kojima ovrhovoditelj, umjesto sporazumne naplate, pokreće ovršni postupak radi bagatelnih dugovanja, pri čemu troškovi ovrhne često prelaze iznos dugovanja te tako nerazmjerno opterećuju dužnika.

A M A N D M A N II

Na članak 12.

U članku 12., u izmijenjenom članku 5., iza riječi „uzdržavati“ zarez se zamjenjuje točkom, a riječi: „osim ako je ovršenik u trenutku sklapanja pravnog posla kojim preuzima obvezu izjavio da je suglasan da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovra može provesti na njegovojoj jedinoj nekretnini. Suglasnost da se radi namirenja ovrhovoditeljeve tražbine ovra

može provesti na jedinoj nekretnini ovršenika daje se u pisanom obliku i ima učinak ako je potpis ovršenika ovjerio javni bilježnik ili koja druga osoba ili tijelo s javnim ovlastima. Suglasnost iz ovog stavka vrijedi ako dođe do promjene vjerovnika ili ako ovršenik stekne novu nekretninu.“, brišu se.

Dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Dodaje se novi stavak 7. koji glasi:

„(7) Odredbe ovog članka primjenjuju se i na fizičke osobe koje obavljaju registriranu djelatnost (slobodna zanimanja, OPG-i, obrtnici i dr.).“

Obrazloženje:

Predloženim amandmanom definicija jedine nekretnine svodi se na činjenicu da se radi o nekretnini koja je nužna za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba ovršenika i osoba koje je dužan uzdržavati.

Pored toga, predlaže se jasno i precizno propisati da se predložena zaštita na jednak način primjenjuje i na nekretnine fizičkih osoba koje obavljaju registriranu djelatnost. Naime, formulacija iz Konačnog prijedloga zakona može imati za posljedicu preusko tumačenje sadržaja zaštite, čime bi obrtnik kao osoba koja obavlja registriranu djelatnost, a jednako tako i osobc koji je obrtnik dužan uzdržavati bile stavljeni u nepovoljan položaj u odnosu na druge osobe, što je protivno ustavnom načelu o jednakosti svih pred zakonom i iz tog razloga nedopustivo.

A M A N D M A N III

Na članak 15.

U članku 15., u dodanom članku 80.b, riječi: „20.000,00 kuna“ zamjenjuju se riječima: „40% procijenjene tržišne vrijednosti nekretnine.“.

Obrazloženje:

Umjesto fiksног iznosa od 20.000,00 kuna glavnice tražbine ispod kojeg ovrhovoditelj ne smije tražiti ovrhu na nekretnini dužnika, ovim se amandmanom predlaže da se ovrha na nekretnini ne smije tražiti ako zbroj glavnica tražbina s već pokrenutim ovrhama na toj nekretnini ne prelazi 40% procijenjene tržišne vrijednosti nekretnine. Ovaj kriterij više odgovara načelu razmјernosti i pravičnosti u odnosu vjerovnika i dužnika.

A M A N D M A N I V

Na članak 19.

U članku 19. dodaje se novi stavak 5. koji glasi:

„Dodaje se novi stavak 6. koji glasi:

„(6) O datumu provođenja ovrhe radi ispražnjenja i predaje nekretnine, sud će obavijestiti ovršenika najmanje osam dana ranije.“

Dosadašnji stavak 5. koji postaje stavak 6. mijenja se i glasi:

„U stavku 6. brojka: „5.“ zamjenjuje se brojkom: „4.“, a brojka: „4.“ brojkom: „3.“.

Obrazloženje:

Ovim amandmanom ukidamo praksu tajnih deložacija koje su se do sada provodile zbog nedorečenosti zakonskih odredaba, čime su ovršenici stavljeni u neravnopravan položaj u odnosu na ovrhovoditelja koji je uvijek bio obaviješten o datumu ispražnjenja i predaje nekretnine.

A M A N D M A N V

Na članak 20.

U članku 20., u dodanom članku 131.a, stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Ovršenik koji je radi naplate novčanc tražbine dužan iseliti iz nekretnine prodane u ovršnom postupku ima pravo na novčanu naknadu za troškove stambenog zbrinjavanja iz sredstava državnog proračuna, ako:

- je u nekretnini iz koje je dužan iseliti stanovao prije pokretanja ovršnog postupka i
- nema u vlasništvu drugu nekretninu za zadovoljenje osnovnih stambenih potreba.“

Obrazloženje:

Budući da je Vlada RH dala amandman na ovaj članak kojim pravo na stambeno zbrinjavanje ovršenika uvjetuje činjenicom da je ovršenik dobrovoljno predao nekretninu u posjed kupcu, ulazemo amandman na ovaj članak na način da se ovaj uvjet briše. Po prijedlogu Vlade RH, ovršenik koji je branio svoju nekretninu pa i od ovrhovoditelja često umreženih u kriminalnu hobotnicu (primjer RBA zadruga) ne bi imao pravo na troškove smještanja nakon deložacije. Ovo rješenje ide protiv brojnih građana koji su završili na cesti ne svojom krivnjom i zato je uvjet dobrovoljne predaje nekretnine ovrhovoditelju potrebno brisati.

A M A N D M A N VI

Na članak 21.

U članku 21. dodaje se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„Iza stavka 2. dodaju se novi stavci 3. 4. i 5. koji glase:

„(3) Ako ovršenik ne ostvaruje plaću ali ostvaruje dohodak od samostalne djelatnosti obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti (obrtničke djelatnosti), djelatnosti slobodnih zanimanja, djelatnosti poljoprivrede i šumarstva te drugih djelatnosti od kojih se dohodak utvrđuje prema Zakonu o porezu na dohodak, od ovrhe je izuzet iznos dohotka u visini dvije trećine prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknada štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos primitaka u visini od jedne polovine prosječne netoplaće u Republici Hrvatskoj, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos primitaka od jedne četvrtine prosječne mjesecne isplaćene netoplaće u pravnim osobama Republike Hrvatske za proteklu godinu.

(4) Ako ovršenik osišava dohodak od samostalne djelatnosti iz stavka 3. ovoga članka koji su manji od prosječne neto plaće u Republici Hrvatskoj, od ovrhe je izuzet iznos u visini tri četvrtine dohotka od samostalne djelatnosti ovršenika, a ako se ovrha provodi radi naplate tražbine po osnovi zakonskog uzdržavanja, naknade štete nastale zbog narušenja zdravlja ili smanjenja, odnosno gubitka radne sposobnosti i naknade štete za izgubljeno uzdržavanje zbog smrti davatelja uzdržavanja, iznos u visini jedne polovine dohotka od samostalne djelatnosti ovršenika, osim u slučaju ovrhe radi prisilne naplate novčanih iznosa za uzdržavanje djeteta u kojem slučaju je od ovrhe izuzet iznos koji odgovara iznosu od jedne četvrtine dohotka ovršenika.

(5) U smislu ovoga Zakona, dohotkom od samostalne djelatnosti iz stavka 3. i 4. ovoga članka koji je izuzet od ovrhe, smatra se jedna dvanestina ostvarenog ukupnog dohotka od samostalne djelatnosti za koji je podnesena godišnja prijava poreza na dohodak za prethodnu godinu, umanjem za propisana umanjenja dohotka, umanjem za preneseni porezni gubitak, te umanjem za konačnu godišnju obvezu poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak od samostalne djelatnosti prema Zakonu o porezu na dohodak, a kod obrtnika kojima se porez utvrđuje u paušalnom iznosu dohotkom od samostalne djelatnosti smatra se jedna dvanaestina godišnjeg paušalnog dohotka utvrđenog rješenjem Porezne uprave. Ako ovršenik obavlja samostalnu djelatnost dio godine dohodak koji se smatra osnovicom za utvrđivanje dijela dohotka izuzetog od ovrhe utvrđuje se razmjerno broju mjeseci poreznog razdoblja u kojem se obavlja samostalna djelatnost.

Dosadašnji stavci 3. do 7. postaju stavci 6. do 10.“

Obrazloženje:

Predloženom izmjenom članka 173. Ovršnog zakona, Konačnim prijedlogom zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona ne rješava se dugotrajni problem obrtnika koji je više puta istaknut, a odnosi se na dohodak obrtnika koji nije ni na koji način zaštićen.

Zaštita iz važećeg članka 173. Ovršnog zakona propisana je samo za „plaće“ koje su dohodak od nesamostalnog rada, dok dohodak od samostalnog rada obrtnika nije tom zaštitom obuhvaćen. Smatramo da bi članak 173. trebalo mijenjati na način da se propiše zaštita i za

dohodak obrtnika, u visini u kojoj se predviđa zaštita osoba koje ostvaruju plaću u radnom odnosu.

Ovim amandmanom predlaže se izmjene članka 173. Ovršnog zakona s ciljem izjednačavanju prava obrtnika kao građanina Republike Hrvatske s ostalim građanima koji dohodak ostvaruju radom temeljem radnog odnosa i koji dohodak i jednima i drugima služi za vlastito i uzdržavanje obitelji. Razlikovanjem statusa osoba koje primaju plaću i onih koji ostvaruju dohodak od samostalnog rada dovodi do nejednakog položaja, odnosno do stavljanja obrtnika u pogledu uzdržavanja obitelji u neravnopravan položaj. Zapravo ih se kažnjava zbog toga što su spremni preuzeti rizik poslovanja samostalno, ne čekajući da netko drugi za njih stvori poslovnu priliku, a kazna je proširena i na članove obitelji obrtnika.

Važeća odredba Ovršnog zakona kojom se u provedbi ovre razlikuje dohodak koji je plaća tj. dohodak od nesamostalnog rada od dohotka koji nije plaća jer je ostvaren obavljanjem samostalne obrtničke djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti predstavlja različito načelno rješenje u odnosu na odredbu članka 75. Ovršnog zakona kojom se radi ostvarenja novčane tražbine ovra protiv fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost ne može provesti na stvarima i pravima na kojima se ne bi mogla provesti kad osoba ne bi obavljala registriranu djelatnost, te na onima koja su nužna za obavljanje registrirane djelatnosti ako je ona glavni izvor sredstava za život. Po istim načelima treba zaštititi i novčane primitke obrtnika i drugih samostalnih djelatnosti jer su oni u obliku plaće zaštićeni za sve ostale građane. Zaštita dijela primitaka obrtnika, kao nužnih za obavljanje djelatnosti je preduvjet da obrtnik svojim radnicima može isplaćivati plaću.

A M A N D M A N VII

Na članak 34.

U članku 34. dodaju se novi stavci 2. i 3. koji glase:

„iza stavka 1. dodaje se novi stavak 2. koji glasi:

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, ako je ovra određena na novčanoj tražbini po računu kod banke, ovrhovoditelj može od Agencije za tražiti da baci izda nalog za osobne obveze fizičke osobe koja obavlja registriranu djelatnost isključivo na njenim osobnim računima.

Dosadašnji stavci 2. do 5. postaju stavci 3. do 6.“

Dosadašnji stavak 2. postaje stavak 3.

Obrazloženje:

Ovim amandmanom predlaže se članaka 284. Ovršnog zakona članak izmijeniti na način da se za fizičku osobu (obrtnika ili osobu koja se bavi nekom drugom registriranim samostalnom djelatnošću) propiše zaštita koja će omogućiti nastavak obavljanja djelatnosti i to na način da se ovra koja se odnosi na obveze koje ne proizlaze iz poslovanja obrtnika provodi isključivo na osobnom računu ili računima, kako bi se sredstva namijenjena poslovanju zaštitila od ovra iz osobnih razloga. Ovakav princip ovra na sredstvima obrtnika treba provesti kroz cijeli Ovršni zakon.

Postojeća regulativa koja omogućava ovru na svim računima obrtnika stavlja ga u nepovoljan položaj prema pravnim osobama kojima ne može biti ugroženo poslovanje zbog osobnih obveza vlasnika, kao što je moguće ugroziti poslovanje obrtnika. Naime, ovrom na

poslovnim računima za privatne obveze obrtnika ugrožava se nastavak poslovanja obrta, podmirenje obveza prema dobavljačima a osobito isplata plaća radnicima zaposlenim u obrtu. Takva ovrha vodi do zatvaranja obrta što znači do prestanka ostvarivanja prihoda za podmirenje i privatnih i poslovnih obveza, ujedno i do otkazivanja ugovora zaposlenim radnicima zbog nemogućnosti isplate plaće s poslovnom računom koji je ovršen za privatne obveze.

Ukazujemo na to da sam Ovršni zakon u nekoliko zakonskih odredbi prepoznaće različitost položaja obrtnika u odnosu na fizičke osobe koje ne obavljaju samostalnu djelatnost i sukladno tome propisuje različito postupanje (članci 8., 75., 135., 287.). Stoga nema razloga takvo razlikovanje ne primijeniti kod ovrha na sredstvima obrtnika.

A M A N D M A N VIII

Na članak 42.

U članku 42., stavak 2. mijenja se i glasi:

„Stavak 3. mijenja se i glasi:

(3) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 5.000,00 kuna kaznit će se fizička osoba za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka.“.

Obrazloženje:

Konačnim prijedlogom uvodi se kažnjavanje fizičkih osoba ako u roku ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 1. i 3. Ovršnog zakona, unjesto važeće odredbe Ovršnog zakona kojom je kazna propisana za odgovornu osobu u tijelu ako u roku ne dostavi podatke iz članka 18. stavka 2. i 8. Ovršnog zakona.

Ovim amandmanom predlaže se propisati niže kazne za fizičke osobe jer visinu kazne u Konačnom prijedlogu smatramo previsokom.

A M A N D M A N IX

Na članak 43.

U članku 43. iza stavka 2. dodaje se novi stavak 3. koji glasi:

„Dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba banka koja, protivno odredbi članka 209. stavak 6. ovoga Zakona, bez odgode ne obavijesti ovršenika da su mu određena sredstva na računu zaplijenjena po nalogu Agencije.“

Obrazloženje:

Člankom 43. Konačnog prijedloga uređuju se prekršajne odredbe članka 367. Ovršnog zakona.

Ovim se amandmanom uzima u obzir amandman VIII Vlade Republike Hrvatske, kojim se predlaže izmjena članka 209. Ovršnog zakona te se u predloženom stavku 6. obvezuje banke da bez odgode i na način uobičajen za obavještavanje imatelja računa obavijeste o provedenoj zapljeni po nalogu Agencije. Kako eventualan propust banke da obavijesti ovršenika može za njega imati ozbiljne posljedice, a posebno za obrtnika kojem zapljena može ugroziti nastavak poslovanja, predlaže se za propisanu obvezu u prekršajnim odredbama pridvidjeti odgovarajuću kaznu.

A M A N D M A N X

Na članak 44.

Članak 44. mijenja se i glasi:

„Postupci u tijeku pokrenuti prije stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se primjenom odredaba ovog Zakona, bez obzira na to kada su oni pokrenuti.“.

Obrazloženje:

Amandmanom se propisuje da se odredbe ovoga Zakona primjenjuju i na postupke u tijeku, tj. one koji još nisu dovršeni. Ovaj je prijedlog u skladu i s mišljenjem Ustavnog suda da se u slučaju primjene novoga zakona na postupke u tijeku, tj. one koji nisu dovršeni ne radi o "pravoj (*actual*)" nego o tzv. "prividnoj (*apparent*)", odnosno "nepravoj ili kvazi-retroaktivnosti", koja je dozvoljena ako se svrha Zakona ne može postići na drugi način, što je kod ovog zakonskog prijedloga slučaj.

Temeljem članka 196. stavka 4. Poslovnika Hrvatskoga sabora (NN 81/13, 113/16), podnosimo sljedeći amandman:

A M A N D M A N XI

Na članak 172. Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16):

U članku 172. dodaje se nova točka 6. koja glasi:

„6. primanja po osnovi regresa, božićnice, uskrsnice, otpremnine ili jubilarne nagrade.“.

Dosadašnje točke 6. do 15. postaju točke 7. do 16.

Obrazloženje:

Iako članak 172. Ovršnog zakona u Konačnom prijedlogu zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona, P.Z. br. 6 nije obuhvaćen izmjenama, temeljem članka 196. stavka 4. Poslovnika na njega ulažemo amandman, kako bi ga se uskladilo s člankom 56. stavkom 1. Ustava Republike Hrvatske (NN 85/10, 5/14 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), koji glasi: „Svaki zaposleni ima pravo na zaradu kojom može osigurati sebi i obitelji slobodan i dostojan život.“. Primanja navedena u ovom amandmanu – regres, božićnica, uskrsnica, otpremnina i jubilarna nagrada služe upravo kako bi obitelji dostoјno obilježile tradicionalne blagdane, priuštile si godišnji odmor, primile nagradu za dugogodišnji rad ili si olakšale period nakon gubitka posla.

PREDsjEDNIK KLUBA ZASTUPNIKA

Ivan Pernar

